

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona – Hiszpania) – Antonio Miravittles Ciurana i in. / Contimark SA, Jordi Socias Gispert

(Sprawa C-243/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Prawo spółek — Dyrektywa 2009/101/WE — Artykuły 2 i 6–8 — Dyrektywa 2012/30/UE — Artykuły 19 i 36 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 20, 21 i 51 — Odzyskiwanie wierzytelności wynikających z umowy o pracę — Prawo do wytoczenia przed tym samym sądem powództwa przeciwko spółce i członkowi jej zarządu jako dłużnikowi solidarnie odpowiedzialnemu za długi spółki)

(2018/C 052/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García, Juan Gregorio Benito García

Strona pozwana: Contimark SA, Jordi Socias Gispert

Sentencja

Dyrektywę 2009/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi [WE], w celu uzyskania ich równoważności, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich, a w szczególności jej art. 2 i 6–8, a także dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi [TFUE], w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału, a w szczególności jej art. 19 i 36, należy interpretować w ten sposób, że nie przyznają one pracownikom najemnym będącym wierzycielami spółki akcyjnej z tytułu rozwiązania ich umów o pracę prawa do wytoczenia przed tym samym sądem pracy co sąd, który jest właściwy do rozpatrzenia ich powództw o uznanie ich wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za pracę, powództwa o stwierdzenie odpowiedzialności solidarnej członka zarządu owej spółki za niezwołanie walnego zgromadzenia tej spółki pomimo poważnych strat, jakie ona poniosła, w celu uzyskania stwierdzenia odpowiedzialności solidarnej tego członka zarządu za wskazaną wierzytelność z tytułu wynagrodzenia za pracę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 grudnia 2017 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo] – Avon Cosmetics Ltd / The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-305/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 11 część A pkt 1 lit. a) — Podstawa opodatkowania — Artykuł 17 — Prawo do odliczenia — Artykuł 27 — Szczególne środki stanowiące odstępstwo — Decyzja 89/534/EWG — System sprzedaży oparty na dostawie towarów za pośrednictwem osób niepodlegających opodatkowaniu — Opodatkowanie na podstawie wartości wolnorynkowej towaru ustalonej na ostatnim etapie sprzedaży — Włączenie kosztów poniesionych przez te osoby]

(2018/C 052/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Avon Cosmetics Ltd

Strona przeciwna: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sentencja

- 1) Artykuły 17 i 27 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2004/7/WE z dnia 20 stycznia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one środkowi takiemu jak środek będący przedmiotem postępowania głównego, dopuszczonemu decyzją Rady 89/534/EWG z dnia 24 maja 1989 r. upoważniającą Zjednoczone Królestwo do zastosowania w odniesieniu do niektórych dostaw na rzecz sprzedawców niezarejestrowanych jako podatnicy środka stanowiącego odstępstwo od art. 11 [część A pkt 1 lit. a)] szóstej dyrektywy na podstawie art. 27 tej dyrektywy, stanowiącemu odstępstwo od art. 11 część A pkt 1 lit. a) rzeczony dyrektywy, na mocy którego podstawę opodatkowania podatkiem od wartości dodanej (VAT) spółki prowadzącej sprzedaż bezpośrednią stanowi wartość wolnorynkowa towarów sprzedawanych na końcowym etapie konsumpcji, jeżeli owe towary są sprzedawane za pośrednictwem sprzedawców niebędących podatnikami VAT, nawet jeśli ten środek stanowiący odstępstwo w żaden sposób nie uwzględnia VAT naliczonego dotyczącego artykułów demonstracyjnych nabytych przez tych sprzedawców od rzeczony spółki.
- 2) Analiza pytania pierwszego nie wykazała niczego, co mogłoby podważyć ważność decyzji 89/534.
- 3) Artykuł 27 szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 2004/7, należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on od państwa członkowskiego, które wnosi o upoważnienie do odstępstwa od art. 11 część A pkt 1 lit. a) tej dyrektywy, aby informowało ono Komisję Europejską, że sprzedawcy niebędący podatnikami ponoszą ciężar VAT od zakupu artykułów demonstracyjnych nabytych od spółki sprzedaży bezpośredniej wykorzystywanych do celów ich działalności gospodarczej, żeby ten podatek naliczony został uwzględniony w jakikolwiek sposób w szczegółowych zasadach środka stanowiącego odstępstwo.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 25.7.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France / Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Sprawa C-329/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wyroby medyczne — Dyrektywa 93/42/EWG — Zakres stosowania — Pojęcie „wyrobu medycznego” — Oznakowanie CE — Uregulowania krajowe poddające oprogramowanie wspomagające przepisywanie leków procedurze certyfikacji ustanowionej przez organ krajowy)

(2018/C 052/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France

Strona przeciwna: Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé